

slet ikke ligget i mine Ord, og jeg tror da, at det ærede Medlem vil føle Undseelsens Rødme stige op i Kinderne. Det ærede Medlem mente, at jeg skulde give Forklaring paa, hvorfor der var en Forskel i Opfattelsen af dette Lovforslag mellem det ærede Medlem for Ribe og mig. En saadan Forklaring behøves jo slet ikke, en saadan Forklaring skylder jeg jo heller ikke, det ligger jo klart af hele Forhandlingen om dette Lovforslag, at der paa et meget væsentligt Punkt er en meget afvigende Opfattelse mellem det ærede Medlem og mig, og det, at Medlemmer af samme Parti, endogsaa inden for samme Bestyrelse, have en afvigende Opfattelse om den ene eller den anden Ting, er noget, som jeg aldrig har troet, der kunde være nogen som helst Grund til at opholde sig ved. (*Berntsen*: Hvorfor saa bebrejdede andre Medlemmer det?) Nej, jeg bebrejdede ikke det ærede Medlem noget, men Sagen er den, at det ærede Medlem, da han for nogen Tid siden havde Ordet, saa at sige tog det ærede Medlem for Stubbekøbing under Armen og vilde give det den Vending, at han og det ærede Medlem for Stubbekøbing saa ganske og aldeles ens paa denne Sag. Jeg vilde ønske, at det var Tilfældet, thi det Standpunkt, som det ærede Medlem for Stubbekøbing indtog, var et godt og fornuftigt og rigtigt Standpunkt, men der var sandelig mere end en Nuance mellem hans Standpunkt og det ærede Medlems for Assens Standpunkt, der var virkelig en ikke ringe Forskel. Og saa vil jeg gerne, siden det ærede Medlem selv har fremdraget dette Forhold, spørge, om ikke han og det ærede Medlem for Stubbekøbing sidde sammen i Partiets Bestyrelse, de gjorde det i gamle Dage — jeg ved ikke, om det ærede Medlem har faaet sin Afsked, det kender jeg ikke, jeg har ikke fulgt det saa nøje. Imidlertid kan man jo give det, hvad Vending man vil, jeg har faaet det Indtryk — og der er vistnok flere end jeg, der have faaet det samme Indtryk — at baade det ærede Medlem for Assens og det ærede Medlem for Skive være i høj Grad misfornøjede med det foreliggende Lovforslag, og særlig gjaldt det da det sidste ærede Medlem, saaledes som jeg har ment rigtigt at tolke hans Tanker, og jeg forstod ham saaledes, at han opfatter Lovforslaget som det rent ud sagt var noget Juks. Det glæder mig imidlertid, at jeg i en ganske overordentlig Grad har taget fejl af det ærede Medlem, thi jeg sætter altid Pris paa det ærede Medlems skarpe og logiske Dom over de

foreliggende Sager, og særlig sætter jeg i dette Tilfælde Pris paa det ærede Medlems Mening, da han er særlig sagkyndig i disse Forhold.

Scavenius: Jeg vil blot tillade mig to korte Bemærkninger lige over for det ærede Medlem for Tisted Amts 3dje Valgkreds. Det ærede Medlem mente, at Kirketienden vil for den større Dels Vedkommende komme til at blive afløst paa den Maade, at vedkommende Ejere ville komme i Besiddelse af en betydelig Kapital, idet kun en vis mindre Kapital vilde blive afsat til Fordel for Kirkerne. Saaledes indrømmer jeg, at det er, hvad Forslaget gaar ud paa i det væsentlige, men naar jeg for mit Vedkommende har ment, at ogsaa det 24-dobbelte Beløb for Kirketienden maatte siges at være det rette Afløsningsmaal, er det paa Grund af, at jeg har ønsket, at Kirketienden eller den Sum, som traadte i Stedet for den afløste Kirketiende, maatte blive baandlagt, saaledes at vedkommende Tiendejer ikke kunde komme til at røre den, men kun kunde komme til at nyde Indtægterne deraf. Saa vilde den jo komme til at staa ganske lige med Præstetienden, og det er ganske vist for mit Vedkommende den væsentligste Anke, jeg har imod det foreliggende Lovforslag, at man skiller Kirketienden fra Kirken, fordi jeg er bange for, hvad Følgen deraf vil blive. Jeg kan ingenlunde berolige mig med de Henvisninger til religiøse Stemninger, som et æret Medlem for Randers Amt (*Bjerre*) fremkom med.

Den anden Bemærkning, jeg vilde gøre, er den, at jeg ikke tror paa, at det i Længden vil være nogen økonomisk Fordel for Præstebederne her i Landet i andre Henseender — socialt set kan det være meget behageligt at komme af med Tienden og faa Penge i Stedet — at faa deres Præstetiende afløst selv med et saa stort Beløb, som der i Forslaget tilbydes dem, og det slutter jeg ikke af en Tro paa, at Kapitelstaksterne ville stige, for det tror jeg ikke, de ville gøre i lange Tider i nogen væsentlig Grad, og heller ikke af en Tro paa, at Rentefoden vil falde; thi endskønt jeg ganske vist tror, at den vil falde noget fra den nuværende Højde, tror jeg ikke, det i Længden skulde blive det, der vil blive det afgørende. Men jeg tror, at Pengeværdien i og for sig vil falde, det er min Overbevisning, at man vil komme til at gaa, hvad Pengene angaar, i samme Retning, som man i det store og hele er gaaet i Aarhundreder. Der har været